

УДК 351.131.7:631.15

К. А. Рябець,
кандидат юридичних наук, доцент,
докторант кафедри парламентаризму
та політичного менеджменту,
Національна академія
державного управління
при Президентіві України

ПОЛІТИКО-ПРАВОВА СКЛАДОВА ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ШКІДЛИВІЙ ДІЇ ВОД ПІД ЧАС ФОРМУВАННЯ ПОВЕНЕЙ ТА ПАВОДКІВ

У статті проаналізовано нормативно-правову базу діяльності органів публічного управління, що мають повноваження щодо визначення та реалізації напрямів державної політики в частині запобігання шкідливій дії вод під час формування повеней та паводків. Обґрунтовано включення органу законодавчої влади в систему можливих суб'єктів політичної відповідальності у сфері запобігання шкідливій дії вод під час формування повеней та паводків. Визначено законодавчо регламентовані напрями євроінтеграційної політики в окресленій сфері. Викладено аспекти негативного політичного настрою громадськості щодо реалізації певних євроінтеграційних заходів у галузі екології, які впливають на формування досліджуваної державної політики. Акцентовано увагу на становленні публічної політики у сфері запобігання шкідливій дії вод під час формування повеней та паводків.

Ключові слова: публічне управління, політична діяльність, державна політика, публічна політика, повені, паводки.

© Рябець К. А., 2018

K. A. Riabets,

*Candidate of Juridical Sciences, Associate Professor,
Doctorate in the Department of Parliamentarism and Political Management,
National Academy for Public Administration under the President of Ukraine*

POLITICAL AND LEGAL COMPOSITION OF PUBLIC ADMINISTRATION IN THE FIELD OF PREVENTION OF HARMFUL ACTIVITY OF WATER AT THE TIME OF FORMATION OF FLOODS

The article analyzes the normative and legal basis of the activity of public administration bodies, which has the authority to define and implement the directions of the state policy in relation to preventing the harmful effects of water during the formation of floods. The results of their political activity are established. The inclusion of the legislative body in the system of possible subjects of political responsibility in the field of prevention of harmful influence of water during the formation of floods is substantiated. Legally regulated areas of European integration policy are defined in the defined sphere. The aspects of the negative public opinion about the implementation of certain European integration activities in the field of ecology, which influence the formation of the investigated state policy, are outlined. Attention is drawn to the development of public policy in the field of preventing the harmful effects of water during the formation of floods.

Key words: public administration, political activity, state policy, public policy, floods.

Постановка проблеми. З урахуванням природних властивостей території України для неї характерне періодичне виникнення повеней та паводків різного характеру, у тому числі й катастрофічних.

Нині на міжнародній арені широко визнається той факт, що цілеспрямовані зусилля щодо зниження ризиків стихійних лих мають систематично інтегруватися в політику [11].

Ефективна державна політика у сфері запобігання шкідливій дії вод під час формування повеней та паводків є домінуючим чинником запобігання їх негативному впливу на довкілля, життєдіяльність населення та функціонування економіки. Зазначене надає особливої актуальності науково-теоретичному дослідженню політико-правової складової публічного управління України в окресленій сфері.

Аналіз останніх публікацій за проблематикою свідчить, що останніми роками приділяється достатня увага дослідженню політичного феномену в публічному управлінні. Зокрема,

С.Телешун, С.Ситник, І.Рейтерович проаналізували сутність публічної політики в контексті політики та публічного управління [14], Л.Костецька – політичну кризу публічного управління в Україні [6], С.Телешун, О.Титаренко, С.Ситник, С.Вировий окреслили основу реалізації публічної політики та управління [13] тощо. У свою чергу, наразі в українській науці залишається не досліджуваною політико-правова складова публічного управління у сфері запобігання шкідливій дії вод під час формування повеней та паводків.

Мета статті: на підставі аналізу правових засад публічного управління у сфері запобігання шкідливій дії вод під час формування повеней та паводків визначити його політико-правову складову. Для реалізації мети дослідження необхідно вирішити такі завдання: проаналізувати нормативно-правову базу функціонування суб'єктів політичної діяльності у сфері запобігання шкідливій дії вод під час формування повеней та паводків; оцінити рівень політичної відповідальності цих суб'єктів; з'ясувати напрями євроінтеграційної політики в досліджуваній сфері та сприйняття їх громадськістю.

Виклад основного матеріалу дослідження. У зв'язку з динамічним розвитком політичних процесів в Україні сьогодні постає об'єктивна потреба в ретельному дослідженні процесу вироблення та реалізації державної політики у сфері запобігання шкідливій дії вод під час формування повеней та паводків, яка узагальнює й виражає інтереси окремих груп громадськості й суспільства в цілому.

Аналізуючи політичну діяльність у досліджуваній сфері, відзначимо, що її суб'єктами є низка органів публічного управління, які законодавчо наділені повноваженнями щодо визначення та реалізації державної політики у сфері запобігання шкідливій дії вод під час формування повеней та паводків. Так, наприклад, Конституцією України до повноважень Верховної Ради України віднесено визначення засад внутрішньої та зовнішньої політики (п. 5 ст. 85), а також затвердження загальнодержавних програм охорони довкілля (п. 6 ст. 85).

У результаті дослідження актів правотворчості Верховної Ради України було виявлено два джерела, що присвячені питанню

державної екологічної політики, – це Постанова Верховної Ради України від 05 березня 1998 р., якою затверджено Основні напрями державної політики України у галузі охорони довкілля, використання природних ресурсів та забезпечення екологічної безпеки та Закон України від 21 грудня 2010 р., яким затверджені Основні засади (стратегія) державної екологічної політики України на період до 2020 року. Проте, незважаючи на надзвичайну актуальність для України проблеми шкідливої дії вод під час формування повеней та паводків, зазначені джерела чітко не визначають напрями державної політики у цій сфері. Це, безумовно, є суттєвим недоліком політичної діяльності Верховної Ради України, що істотно знижує рівень правового регулювання політичного курсу у сфері запобігання шкідливій дії вод під час формування повеней та паводків.

На сьогодні вважається, що політичну відповідальність у державному управлінні можна трактувати як “відповідальність за неналежне здійснення влади”. При цьому суб’єктами політичної відповідальності визнаються виключно “ті носії виконавчої влади, які реально визначають зміст державно-управлінської діяльності” [4, с. 202]. На наш погляд, із цим важко погодитися, оскільки викладений вище приклад щодо Верховної Ради України свідчить, що суб’єктом політичної відповідальності може бути і законодавчий орган, який конституційно наділений компетенцією щодо визначення політичних засад державно-управлінської діяльності.

Наступним законодавчо регламентованим суб’єктом політичної діяльності у сфері запобігання шкідливій дії вод під час формування повеней та паводків є Кабінет Міністрів України. Визначення його політичної відповідальності систематично викликає інтерес у науковому колі. Так, наприклад, В.А.Гошовська, Н.Б.Ларіна, П.В.Ворона, Л.О.Матвеева відзначають, що політична відповідальність в Україні застосовується щодо уряду та його членів, які мають статус політичного діяча. Кабінет Міністрів несе політичну відповідальність, яка має подвійну природу: колективну (солідарну) та індивідуальну [3, с. 36–37].

Зауважимо, що Кабінет Міністрів України визначається суб’єктом державної політики у досліджуваній сфері положеннями ст. 116 Конституції України, які наділяють його повноваженнями щодо реалізації внутрішньої і зовнішньої політики держави (п. 1)

та забезпечення проведення політики у сфері охорони природи, екологічної безпеки і природокористування (п. 3).

На виконання зазначених конституційних положень Кабінет Міністрів України 17 жовтня 2007 р. затвердив Концепцію національної екологічної політики України на період до 2020 року, у якій порушена проблема щодо підтоплення 17% територій України. Політичним напрямом її подолання визначено розроблення ефективних стратегій для басейнового управління водними ресурсами.

Варто відзначити, що шляхом затвердження відповідних стратегічних документів уряд легітимізує політичний курс у сфері запобігання шкідливій дії вод під час формування повеней та паводків. На наш погляд, масштабна правотворча діяльність Кабінету Міністрів України у досліджуваній сфері заслуговує на позитивну оцінку. Проте, на жаль, сучасна євроінтеграційна політика України та національна економічна ситуація не сприяють ефективній реалізації нормативно-правових актів Кабінету Міністрів України, про що свідчить стійка тенденція збільшення кількості повеней та паводків.

Вважається, що водна політика Європи спрямована на досягнення доброї якості води і стійкого екологічного стану водних об'єктів. Європейський досвід управління водними ресурсами покладений в основу Водної рамкової директиви ЄС 2000/60/ЄС, яка стала керівним документом для встановлення цілей охорони води в цьому столітті [2, с. 7].

Відповідно до Плану заходів з виконання Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, що затверджений Постановою Кабінету Міністрів України від 25 жовтня 2017 р., Україна зобов'язалася в 2018 р. забезпечити законодавче закріплення системи басейнового управління водних ресурсів згідно з Водною Рамковою Директивою (ВРД).

У нас не виникає ніяких сумнівів, що особи, які призначені відповідальними за зазначене законодавче закріплення, зможуть його здійснити. Проте необхідно робити висновки з попереднього вітчизняного досвіду, який свідчить, що законодавче закріплення певних публічних дій без наявності належного організаційно-правового механізму їх реалізації набуває декларативного характеру.

Так, наприклад, положення ВРД щодо басейнового управління водними ресурсами вже зараз формально відображаються в ч. 1 ст. 13 Водного кодексу України. Із метою їх виконання в структурі Державного агентства водних ресурсів України створені басейнові управління, зокрема Басейнове управління водних ресурсів річки Тиса. Відповідно до інформації, викладеної на його офіційному сайті [1], воно у своїй практичній діяльності нині керується чисельною низкою нормативно-правових актів, серед яких виділимо Водну рамкову директиву і Постанову Кабінету Міністрів України від 24 жовтня 2001 р. № 1388 “Про затвердження Програми комплексного протипаводкового захисту в басейні р. Тиси у Закарпатській області на 2002–2006 роки та прогноз до 2015 року”, що не фінансується з 2013 р. Викладене, на наш погляд, є яскравим виразом декларативного характеру імплементації ВРД і положень ч. 1 ст. 13 Водного кодексу України.

Наступним запланованим євроінтеграційним заходом у досліджуваній сфері в 2018 р. має стати вдосконалення національного законодавства щодо оцінки та управління ризиками затоплення внаслідок паводків шляхом приведення його у відповідність з вимогами Директиви 2007/60/ЄС Європейського парламенту та Ради Європейського Союзу “Про оцінку та управління ризиками затоплення”.

Відповідно до її положень плани з управління ризиками затоплення мають бути зосереджені на запобіганні, захисті та підготовці. З огляду на викладене необхідно підкреслити розуміння Європейським парламентом та Радою Європейського Союзу домінуючого значення запобігання ризикам у системі управління ризиками затоплення.

В Україні одним із основних заходів запобігання затопленню гірських і передгірських районів Карпат вважається стиглі лісонасадження. Позитивна дія лісу виявляється у здатності переродити поверхневий стік у підземний, очищати поверхневі води, уповільнювати їх швидкість, скріплювати ґрунт корінням, зменшувати процеси абразії берегів [9].

Із метою збільшення обсягів переробки деревини в межах території держави та скорочення незаконних вирубок лісу Верховна Рада України 09 квітня 2015 р. прийняла Закон України “Про внесення змін до Закону України “Про особливості державного

регулювання діяльності суб'єктів підприємницької діяльності, пов'язаної з реалізацією та експортом лісоматеріалів” щодо тимчасової заборони експорту лісоматеріалів у необробленому вигляді”, яким тимчасово, строком на 10 років, заборонила вивезення необроблених лісоматеріалів за межі митної території України [10].

Надалі негативні внутрішньополітичні події, а головне – надзвичайно висока економічна залежність України від кредитів МФВ стали підставою для Кабінету Міністрів України надати пропозицію Верховній Раді України щодо скасування мораторію на експорт деревини за кордон, тому що він “суперечить зобов'язанням України в рамках Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, а також умовам надання Україні міжнародної макрофінансової допомоги”. Таким чином, Кабмін фактично визнав, що лобістом вирубки українських лісів є МВФ [8].

При цьому Євросоюз наголошує, що зазначений мораторій є дискримінаційним – українські деревопереробники, на відміну від європейських, отримують преференції від держави, що заборонено Угодою про асоціацію України з ЄС [12].

На наш погляд, вищевикладені положення характеризують позицію ЄС у сфері запобігання шкідливій дії вод під час формування повеней та паводків на території України як достатньо суперечливу. З одного боку, ЄС виявляє стурбованість щодо високого ризику затоплення територій України і ставить вимогу перед нашою державою щодо обов'язкової імплементації Директиви 2007/60/ЄС “Про оцінку та управління ризиками затоплення” в національне законодавство, а з другого – вимагає скасування мораторію на експорт лісу-кругляку, що сприяє масовій вирубці лісів.

Унаслідок зазначеної вище політичної та економічної несаможиттєвості в умовах обмеженого суверенітету України в нашій державі відбулося різке падіння рівня довіри населення до політичної влади. Усе частіше громадяни в різноманітних публікаціях почали оприлюднювати своє обурення ситуацією, що склалася довкола карпатських лісів. Крім того, вони, об'єднуючись у певні групи, влаштовують акції протесту проти незаконної, масової вирубки ялинцево-букових лісів у Карпатському регіоні, пікетують з цього приводу адміністративні будівлі [7].

На підставі наведеного вище можна стверджувати, що громадськість стала активним учасником формування публічної політики у сфері захисту карпатських лісів, що мають надзвичайно важливу водорегулюючу функцію.

Таким чином, зростаюча роль громадськості у досліджуваній сфері підтверджує науково-теоретичне положення про те, що основним механізмом, який може будь-яку окрему особу, групу осіб чи навіть соціальну верству зробити учасником публічної політики, є наявність у них публічного інтересу, тобто проблеми, яку можна розв'язати за участю державних органів [5].

Висновки і перспективи подальших досліджень. Підсумовуючи викладене, зазначимо, що органи публічного управління у сфері запобігання шкідливій дії вод під час формування повеней та паводків законодавчо наділені повноваженнями щодо легітимізації політичного курсу шляхом прийняття відповідних нормативно-правових актів. Проте практика свідчить, що вони не завжди реалізують їх належним чином, або реалізують усупереч інтересам громадськості. Як наслідок, остання була вимушена стати активним учасником у визначенні напрямів політики в досліджуваній сфері. Таким чином, необхідно констатувати початок трансформації державної політики щодо запобігання шкідливій дії вод під час формування повеней та паводків у публічну політику, що відповідає загальним демократичним тенденціям нашої держави.

Перспективами подальших досліджень щодо порушеної проблеми є аналіз механізму взаємодії між органами публічного управління та громадськістю в контексті вироблення публічної політики в окресленій сфері.

Список використаних джерел

1. Басейнове управління водних ресурсів річки Тиса [Електронний ресурс] : офіційний сайт. – Режим доступу: http://buvrtyasa.gov.ua/newsite/?page_id=71.
2. Водна рамкова директива ЄС 2000/60/ЄС: основні терміни та їх визначення. – Київ, 2006. – 240 с.
3. Взаємодія парламенту із суб'єктами державного управління: зарубіжний досвід : навч.-метод. матеріали / В. А. Гошов-

ська, Н. Б. Ларіна, П. В. Ворона, Л. О. Матвєєва. – Київ : НАДУ, 2012. – 48 с.

4. Жмудський Р. Політична відповідальність у державному управлінні [Електронний ресурс] / Р. Жмудський. – Режим доступу: http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/znpnadu_2011_2_21.pdf.

5. Аналіз та пілотаж публічної політики / Пітер Кньопфель, Корін Ларю, Фереріс Варон, Наталія Малишева. – Київ : Алерта, 2010. – 420 с.

6. Костецька Л. М. Політична криза публічного управління в Україні [Електронний ресурс] / Л. М. Костецька. – Режим доступу: <https://eesa-journal.com/2017/03/14/politichna-kriza-publichnogo-upravlinnya-v-ukraini/>.

7. Куліченко І. В Києві пікетуватимуть МВФ [Електронний ресурс] / І. Куліченко. – Режим доступу: <http://firstsocial.info/news/v-kiyevi-piketuvatimut-mvf>.

8. МВФ лобіює вирубку українських лісів – Кабмін [Електронний ресурс] // Голос Правди. – 2016. – 24 берез. – Режим доступу: <https://gospravdy.com/mvf-lobiyuye-virubku-ukrainskix-lisiv-kabmin/>.

9. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо запобігання знищенню лісів та сприяння їх відновленню) [Електронний ресурс] : проект Закону України від 28 квіт. 2016 р. № 4538. – Режим доступу : http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=58904

10. Про внесення змін до Закону України “Про особливості державного регулювання діяльності суб’єктів підприємницької діяльності, пов’язаної з реалізацією та експортом лісоматеріалів” щодо тимчасової заборони експорту лісоматеріалів у необробленому вигляді [Електронний ресурс] : Закон України від 09 квіт. 2015 р. № 325-VIII. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/325-19>.

11. Про створення національної платформи зниження ризику стихійних лих в Україні [Електронний ресурс] : аналіт. зап. Нац. ін-ту стратег. дослідж. України. – Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/articles/1203/>.

12. Прядко О. Ліс рубають. Чи допоміг Україні мораторій на експорт лісу-кругляка? [Електронний ресурс] / Ольга Прядко. – Режим доступу: <https://news.finance.ua/ua/news/-/401788/lis-rubayut-chu-dopomig-ukrayini-moratorij-na-eksport-lisu-kruglyaka>.

13. Публічна політика та управління : наук. розробка / С. О. Телешун, О. Р. Титаренко, С. В. Ситник, С. І. Вировий. – Київ : НАДУ, 2010. – 36 с.

14. Телешун С. О. Сутність публічної політики: контекст політики та публічного управління / С. О. Телешун, С. В. Ситник, І. В. Рейтерович // Вісн. НАДУ. Серія “Політичні науки”. – 2015. – № 4(79). – С. 23–30.

References

1. Baseinove upravlinnia vodnykh resursiv richky Tysa: ofitsiyni sait [Basin water resources management of the Tisza River: official site], available at: http://buvrtysa.gov.ua/newsite/?page_id=71, (accessed 11 May 2018).

2. Vodna Ramkova Dyrektyva YeS 2000/60/ES: osnovni terminy ta yikh vyznachennia (2006), [EU Water Framework Directive 2000/60/EC: Key terms and definitions], Kyiv, Ukraine.

3. Hoshovska, V. A., Larina, N. B., Vorona, P. V., Matvieieva L. O. (2012), Vzaiemodiia parlamentu iz subiektamy derzhavnogo upravlinnia: zarubizhnyi dosvid : navch.-metod. materialy [Interaction of the Parliament with the subjects of public administration: foreign experience: teaching materials], Kyiv, Ukraine.

4. Zhmudskyi, R. (2011), “Political responsibility in public administration”, available at: http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/znpnadu_2011_2_21.pdf (accessed 11 May 2018).

5. Knopfel P., Lariu K., Varon F., Malysheva N., (2010), Analiz ta pilotazh publichnoi polityky [Analysis and pilotage of public policy], Kyiv, Ukraine.

6. Kostetska, L. M. (2017), “Political crisis of public administration in Ukraine”, available at: <https://eesa-journal.com/2017/03/14/politichna-kriza-publichnogo-upravlinnya-v-ukraini/>, (accessed 11 May 2018).

7. Kulichenko, I. (2016), “In Kiev will picket the IMF”, available at: <http://firstsocial.info/news/v-kiyevi-piketuvatimut-mvf>, (accessed 11 May 2018).

8. MVF lobiiuie vyrubku ukrainskykh lisiv – Kabmin (2016), [The IMF lobbies for the cutting of Ukrainian forests – the Cabinet of Ministers], available at: <https://golospravdy.com/mvf-lobiyuye-virubku-ukrainskix-lisiv-kabmin/>, (accessed 11 May 2018).

9. The Verkhovna Rada of Ukraine (2016), On Amendments to Certain Legislative Acts of Ukraine (on preventing the destruction of forests and promoting their restoration) of 28 April 2016 No. 4538, available at: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=58904, (accessed 11 May 2018).

10. The Verkhovna Rada of Ukraine (2015), On Amendments to the Law of Ukraine “On the Specifics of State Regulation of Activity of Business Entities Related to the Implementation and Export of Timber” on the Temporary Ban on the Export of Timber in Unprocessed Form of 9 April 2015 No. 325-VIII, available at: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/325-19>, (accessed 11 May 2018).

11. Pro stvorennia natsionalnoi platformy znyzhennia ryzyku stykhiinykh lykh v Ukraini: Analychna zapyska Natsionalnoho instytutu stratehichnykh doslidzhen Ukrainy [About creation of the national platform for reducing the risk of natural disasters in Ukraine: An analytical note by the National Institute for Strategic Studies of Ukraine], available at: <http://www.niss.gov.ua/articles/1203/>, (accessed 11 May 2018).

12. Priadko, O. (2017), “Has Ukraine granted a moratorium on timber exports?”, available at: <https://news.finance.ua/ua/news/-/401788/lis-rubayut-chy-dopomig-ukrayini-moratorij-na-eksport-lisu-kruglyaka>, (accessed 11 May 2018).

13. Teleshun, S. O., Tytarenko, O. R., Sytnyk, S. V., Vyrovnyi, S. I. (2010), Publichna polityka ta upravlinnia: nauk. rozrobka [Public policy and management: scientific development], Kyiv, Ukraine.

14. Teleshun, S. O., Sytnyk, S. V., Reiterovych, I. V. (2015), “The essence of public policy: the context of politics and public administration”, Visnyk NADU, Kyiv, Ukraine.

Summary

Effective state policy in the area of preventing the harmful effects of water during flood formation is a dominant factor in preventing their negative impact on the environment, livelihoods of the population and functioning of the economy. The above gives a special urgency to the scientific and theoretical study of the political and legal component of the public administration of Ukraine in the specified sphere.

The analysis of recent publications on the issue shows that in recent years sufficient attention has been paid to the study of the political phenomenon in public administration. In its turn, the political and legal component of public administration in the field of preventing the harmful effects of water during the formation of floods is still not investigated in Ukrainian science.

The purpose of the article – on the basis of an analysis of the legal principles of public administration in the field of preventing the harmful effects of water during the formation of floods to determine its political and legal component.

Analyzing the political activity in the investigated sphere, we note that its subjects are a number of bodies of public administration that are legally empowered to define and implement state policy in the field of preventing harmful effects of water during the formation of floods.

For example, in the Constitution of Ukraine, the powers of the Verkhovna Rada of Ukraine include the definition of the principles of domestic and foreign policy (paragraph 5, Art. 85), as well as the approval of national environmental programs (paragraph 6, Art. 85).

As a result of the study of legislative acts of the Verkhovna Rada of Ukraine it was established that it does not clearly define the directions of state policy in the specified sphere.

The next legislatively regulated subject of political activity in the field of preventing the harmful effects of water during the formation of floods is the Cabinet of Ministers of Ukraine. It is determined by the subject of state policy in the field under the provisions of Art. 116 of the Constitution of Ukraine, which confer powers on the implementation of the state's internal and external policies (paragraph 1) and ensure the implementation of policies in the field of nature protection, environmental safety and environmental management (paragraph 3).

The large-scale legislative activity of the Cabinet of Ministers of Ukraine in the field of preventing the harmful effects of water during the formation of floods deserves a positive assessment. However, unfortunately, modern European integration policy of Ukraine and the national economic situation do not contribute to the effective implementation of the normative legal acts adopted by it, as evidenced by the steady trend of increasing the number of floods.

The EU position in the field of preventing harmful effects of water during the formation of floods in Ukraine is quite controversial. On the one hand, the EU is concerned about the high risk of flooding of the territories of Ukraine and demands from our state that the Directive 2007/60 / EC on the assessment and management of flood risks should be implemented in national legislation and, on the other hand, calls for the moratorium on export of forest logs, which contributes to the massive felling of forests.

In the conditions of political and economic independence of Ukraine in our country there was a sharp drop in the level of public confidence in political power. Increasingly, citizens began to disclose their outrage to the situation surrounding the Carpathian forests in various publications. In addition, they unite in certain groups, organize protests against illegal, massive felling of fir-beech forests in the Carpathian region, picketing administrative buildings from this nature.

As a result, the said public has become an active participant in the formation of a public policy in the field of protection of the Carpathian forests, which have an extremely important water regulating function.

Summing up the above, we note that the public authorities in the sphere of prevention of harmful impact of water during the formation of floods have statutory authority for legitimization of political course by adopting a relevant normative-legal acts. However, practice shows that they do not always implement them, or implement against the interests of the public. As a consequence of the latter was forced to become an active participant in the creation of policies in the study area. Thus, it is necessary to note the beginning of the transformation of the state policy on prevention of harmful effects of waters during the formation of flood control in public, which corresponds to the General democratic tendencies of our country.

The prospects for further research on the issue raised are the analysis of the mechanism of interaction between public administration and the public in the context of developing public policy in the specified field.